

VASILE ALECSANDRI (1821-1890)

Noaptea

Noaptea-i dulce-n primăvară, liniștită, răcoroasă,
Ca-ntr-un suflet cu durere o gândire mângâioasă,
Ici, colo, cerul dispare sub mari insule de nori,
Scuturând din a lui poale lungi și repezi meteori.

Pe un deal în depărtare un foc tainic strălucește
Ca un ochi roș de balaur care-adoarme și clipește.
Sunt păstori în șezătoare sau vro ceată de voinici?
E vro tabără de care sau un rond de tricolici?

Către munți prin întuneric un lung bucium se aude.
El aminte suvenirul celor timpuri negre, crude,
Când din culme-n culme noaptea buciumele răsunau
Și la lupte sângeroase pe români îi deșteptau.

Acum însă viața-i lină; țara doarme-n nepăsare!
Când și când, un câine latră la o umbră ce-i apare,
Și-ntr-o baltă mii de broaște în lung hor orăcăiesc,
Holbând ochii cu țintire la luceafărul ceresc!

Legenda rândunicăi

Rândunică, rândunea
Ce bați la fereastra mea?
Du-te-ți pune rochița,
Că te arde arșița,
Te suflă vântoaiile
Și te udă ploaiele.
Mergi în câmpul înverzit,
Că rochița a-nflorit
Și o calcă turmele

HANS CHRISTIAN ANDERSEN (1805-1875)

Soldățul de plumb

Erau odată douăzeci și cinci de soldați de plumb și toți erau frați, fiindcă fuseseră făcuți dintr-o lingură veche. Țineau pușca în mână și fruntea sus. Aveau o uniformă foarte frumoasă, roșie și albastră.

Cel dintâi lucru pe care l-au auzit pe lumea asta, când s-a ridicat capacul de pe cutia în care ședeau, au fost cuvintele: „Soldați de plumb!“ Cuvintele acestea le-a rostit un băiețuș care bătea din palme de bucurie. Tocmai îi primise cadou de ziua lui. I-a scos și i-a înșirat pe masă. Toți semănau leit între ei, unul singur era puțin mai altfel: avea numai un picior, pentru că fusese făcut cel din urmă și nu mai ajunsese plumbul; dar deși avea numai un picior, stătea tot așa de drept ca și ceilalți cu două picioare și tocmai el avea să facă cele mai mari isprăvi, așa cum aveți să vedeți îndată.

Pe masa pe care stăteau ei înșirați mai erau o mulțime de jucării; era mai cu seamă un castel de hârtie de toată frumusețea. Pe ferestre puteai să te uiți înăuntru și să vezi toate încăperile. În fața castelului era un pâlț de copaci și în mijlocul lor era o oglinjoară care închipuia un lac. Pe ea pluteau și se oglindeau lebede de ceară. Toate jucăriile erau drăgălașe, dar cea mai drăgălașă era o fetiță care stătea în ușa castelului; era făcută și ea din hârtie, însă avea haine frumoase și pe umeri o panglică subțire și albastră, chiar ca o broboadă. Pe broboadă, drept la mijloc, era o stea strălucitoare, cât fața ei de mare. Fetița stătea cu brațele ridicate, fiindcă era dansatoare și își ridicase și un picior, dar așa de sus încât departe soldatul de plumb nu vedea unde-i și credea că fata are ca și el numai un picior.

„Ar fi o nevastă tocmai potrivită pentru mine – se gândi el; atâta numai că e cam boieroaică, stă într-un castel și eu stau într-o cutie în care suntem douăzeci și cinci de inși; nu-s tocmai potrivit pentru ea; da' eu tot am să încerc să intru în vorbă cu dânsa.“

Și s-a întins cât era de lung după tabachera de pe masă. De aici, putea să se uite în voie la dansatoarea cea mititică și subțire, care stătea mereu într-un picior, fără să cadă.

Seara, soldații de plumb au intrat în cutie și toți cei din casă s-au dus la culcare. Și atunci, cutia cu muzicuță a început să cânte tot felul de cântece vesele. Soldații de plumb au început să zăngănească în cutia lor, fiindcă voiau și ei să iasă și să vadă ce-i, dar nu puteau să ridice capacul. Spărgătorul de nuci se dădea de-a tumba și creta se zbenguia pe tăbliță. De atâta larmă, canarul s-a trezit și a început și el să vorbească în versuri. Numai soldatul de plumb și cu dansatoarea

CUPRINS

Vasile Alecsandri (1821–1890)	5
<i>Noaptea</i>	5
<i>Legenda rândunicăi</i>	5
<i>Dan, căpitan de plai</i>	9
Grigore Alexandrescu (1810–1885)	21
<i>Șoarecele și pisica</i>	21
<i>Câinele și câțelul</i>	22
Hans Christian Andersen (1805–1875)	24
<i>Soldățelul de plumb</i>	24
Ion Luca Caragiale (1852–1912)	28
<i>Bubico</i>	28
<i>Vizită...</i>	32
Ion Creangă (1837–1889)	36
<i>Capra cu trei iezi</i>	36
<i>Povestea unui om leneș</i>	42
Barbu Ștefănescu Delavrancea (1858–1917)	44
<i>Palatul de cleștar</i>	44
<i>Bunicul</i>	49
Mihai Eminescu (1850–1889)	52
<i>Călin, file de poveste</i>	52
<i>Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie.</i>	59
Elena Farago (1878–1954).	61
<i>Bondarul leneș</i>	61
<i>Motanul pedepsit</i>	61
Emil Gârleanu (1878–1914).	63
<i>Sărăcuțul!</i>	63
Frații Grimm. Jacob (1785–1863) și Wilhelm (1786–1859)	65
<i>Cenușăreasa</i>	65
Wilhelm Hauff (1802–1827)	73
<i>Muc cel Mic</i>	73

Petre Ispirescu (1830–1887).	84
<i>Sarea în bucate</i>	84
Jean de La Fontaine (1621–1695).	89
<i>Cerbul privindu-se în apă</i>	89
<i>Gaița împodobită cu pene de Păun</i>	89
Charles Perrault (1628–1703).	91
<i>Cele trei dorințe</i>	91
Ioan Slavici (1848–1925)	93
<i>Zâna Zorilor</i>	93
George Coșbuc (1866–1918)	120
<i>Pașa Hassan</i>	120
<i>Moartea lui Gelu</i>	122
Octavian Goga (1881–1938)	127
<i>Toamna</i>	127
Costache Negruzzi (1808–1868)	129
<i>Sobieski și românii</i>	129
Balade Populare	134
<i>Toma Alimoș</i>	134
<i>Miorița</i>	138